

Eventyret Down under fortsetter

Som jeg skrev sist, hadde vi ikke kjørt mellom Cairns og Broome tidligere, og det var der vi var på vei nå, med avstikkere. Det er en egen vei for det partiet som heter Savannah Way og den er 3700 km lang. Vi kjørte over 7000 km før vi kom til Broome, så det var mange avstikkere.

Det er ikke mulig å skrive om alle opplevelsene og inntrykkene vi har hatt hittil. For etter Broome er det ytterligere blitt kjørt langt over 10 000 km og vi har nå besøkt 4 av statene i Australia, det er 2 igjen.

Vi har nå egentlig utvidet turen til å bli «The Big Lap», som de ofte kaller turen rundt hele Australia. Det går en hovedvei A1 rundt hele Australia, ikke så langt fra kysten, og den er på 14 500 km. Vi har bestemt oss for å besøke de 4 geografiske fastlandspunkter i tillegg til alt det andre. Siden vi tidlig tok det nordligste punktet, fant vi det naturlig å ta med de 3 andre, og det vestligste har vi nå også besøkt.

Hovedgrunnen til utvidelsen er, at siden sist jeg skrev, har temperaturen bare økt og økt, og det har vært en langvarig hetebølge med temp på 40-tallet lenge, og minimum nattetemp på

godt over 30. Derfor har det blitt mer kjøring enn først tenkt, da bilens ac er herlig å ha. Selv har vi hatt høyeste dagtemp på 47 og 49 effektive og over 34 på natten, og da var det litt effekt av innkjøpt AC. Vi prøvde å dele av bodelen for å få et enda mindre volum og det hjalp litt.

Det sies at ved temperaturer under 40 vil en vifte ha en kjørende effekt, men når tempen er over 40 vil det være motsatt. Slik virket det også, så det stemmer nok. Ved så høye temperaturer, og man ikke har AC, er det nesten bare vann som hjelper, dynke kropp og klær, og selvsagt holde seg i skyggen. Det anbefales 10 liter/pers/døgn ved de temperaturene, og av dem bør 3 – 5 liter drikkes. Har måttet spørre arbeidere vi har sett fullt påkledd, om grunnen til så mye tøy. De forklarer at de skifter tøy flere ganger om dagen, fordi de svetter så mye. Grunnen er

at i arbeidskontrakten står det at de må være tildekket p.g.a. hudkreftfaren. Arbeidsgivere vil ikke kunne risikere søksmål om man skulle få hudkreft. Dehydrering er en annen utfordring en har ved høye temperaturer, om man ikke drikker nok. En fortalte at arbeidsgivere kunne ta stikkprøver av arbeidere (urinprøve) for å se hvordan det lå an til dehydrering. Dette gjaldt mye for ungdommer som var på arbeidsvisum, som bare jobbet og glemte å drikke. Vi har selv vært flinke til å drikke og fulgt med på fargen på urinen, for som de sa, «all about color», og dehydrering er ikke å spøke med, har vi forstått, og til sykehus kan det være et stykke vei.

Vi har også gjort noen spesielle ting for å kjøle oss ned. En gang kjørte vi på asfalt i voldsomt styrtregn i over 35 gr, og bilen var helt rød etter kjøring på grusvei/dirtroad, og vi hadde ikke møtt en bil på flere timer, så jeg foreslo at vi kjørte inn til kanten og vasket bilen. Som tenkt så gjort - vi hopper ut i bare underbukser og vasker bilen. Vi var ikke halvferdige før det kom en bil som slakket farten for å studere geniene i arbeid. Da ble kona litt flau og smatt bak bilen vår.

Som sagt, har temperaturen nesten vært den direkte årsaken til mye bilkjøring, da vi i hvert fall har hatt grei temp av AC i bilen og derfor har vi bare 2 eller 3 ganger siden sist, hatt stopp på 2 netter, ellers bare 1 natt.

De siste dagene har vi vært i den sørvestlige delen av Australia, og her er tempen nå som en norsk sommer, og det er mye mer folk en treffer. Vi valgte å være såpass lenge i den nordlige delen av Australia, da tempen i den sørlige delen var litt lavere enn vi ønsket.

Vi står nå på et fricamperområde litt øst for Streaky Bay og vil skrive om enkeltopplevelser vi har hatt. Plassen er noen mil

etter at man har kjørt over Nullarbor som går nære havet, men er allikevel et meget øde område. Det er 910 km mellom Balladonia og Caduna. Å krysse Nullarbor regnes som en av verdens største kjøreopplevelser. Der finner man også Australias lengste rette strekning på 146,6 km. Man finner også verdens lengste golfbane på 1 365 km. For å få sett mest mulig på strekningen anbefales 4x4 til mange avstikkere, men der er flere også for 2WD.

Vi har nå 1000 km igjen til vår 3. 10 000 km-service som jeg tror blir den siste, men vet ikke. Første service, hvor jeg hadde en god opplevelse sist jeg skrev, har forandret seg litt. Da det ved nærmere ettersyn, etter en elvekryssing, viste seg at de må ha glemt å sette i skruene på nedre støtfanger. Ved siste service i Port Hedland, følte vi oss direkte lurt med noe arbeid de gjorde, samt at de var litt slurvete. Så nå blir det spennende på neste service.

Vi har flittig besøkt turistinformasjonen på steder vi har vært, men i nord har de ofte vært stengt for sesongen, det har også mange av turistattraksjonene, camping og veistrekninger vært. Vi har likevel besøkt mange turistattraksjoner, men ikke de med lange gåturer til. For når det er varmt, og de beskriver forhåndsregler og estimerer tiden, har vi ofte droppet det, men det er blitt noen - spøkelsesbyer, forlatte byer, gorger, fossefall, outlook, strender, nasjonalparker, gruver, museum, turiststeder, sjøer, o.s.v.

Vi har kjørt en del grusveier, heldigvis nå også kjørt grusveier/dirtroad som har like fin overflate som asfaltveier, men blir altfor ofte møtt med det motsatte. Det begynner nesten å bli en vane å slippe ut luft når grusveiene blir for humpete. Da slipper jeg ut ca 10 psi i alle hjul. Skal man kjøre i

sand, anbefales det ½ luftrykk av det fabrikanten oppgir, max 20 psi. Folk vi har truffet har sagt 15 psi. helt ned i 10, men alle instruksjonene vi har sett hittil oppgir max 20 psi. Faren er jo stor for at dekket kan gå av felgen ved for lavt trykk. Jeg har ikke selv hatt de store utfordringene enda, for kartleseren er meget bestemt med hensyn til kjøring i løs sand, egentlig litt bestemt med andre ting også.

Da vi var ute ved Onslow nord i Vest-Australia kjørte vi oss fast i løs sand for første gang. Hadde kjørt ut med dekktrykk for grusvei, så jeg håpet det bare var å slippe ut litt mere luft, men når temperaturen er 42 gr er sanden veldig varm, og i bare shorts, klikklakker og T-skjorte var det en glødende opplevelse. Luften som kom ut av dekket da jeg skrudde ut ventilen for at det skulle gå litt raskt, var også så varm at det var problematisk å holde tingene uten å brenne av seg fingrene. Å måke vekk sanden foran hjulene var også en varm opplevelse. Vi kom heldigvis greit ut uten å benytte platene, men beskjeden var da klar fra kartleser om å kjøre rett tilbake.

Ivanhoe Crossing er en gammel kjent elvekryssing på noen 100m, hvor man kjører på et sementert underlag, som elven renner over, og det er fall fra underlaget og ned på andre siden. Det er opplyst med mange skilt hvordan man skal kjøre - holde jevn fart, ikke kjøre om vannstand er over gitt merke, og at man kjører helt på eget ansvar ++. Da vi kom dit var det på maks dybde som er anbefalt for vår bil. Da var ikke kona mye giret på å kjøre over. Vi hadde noen ganger tidligere snudd på partier/steder vi ikke våget å kjøre, men her hadde jeg lyst. Vi ble sittende litt og vurdere, men kona var klar på at der skulle hun ikke over. Man skal heller ikke glemme

krokodille-varslene som også var veldig klare her. Mens vi satt der, kom det en bil over, og da jeg så hvordan det gikk, var jeg klar på at dette ville jeg prøve. Greit sa kona, men jeg blir ikke med. Så hun gikk ut av bilen og jeg kjørte over og tilbake, mens hun tok bilder.

Hvem av oss som har føyd seg lengst med hensyn til veier/avgjørelser vi har tatt, har gått forbausende bra. At det har vært noen diskusjoner er det ikke tvil om, men vi har stort sett blitt/vært enige. Kjøringen vi har gjort er mye basert på info som er hentet på turistinformasjonene, Roadhouse, nett og Apper. Det er lavsesong i nord på denne tiden, selv om det er sommer, men varmen, regntiden og tyfonene gjør at det er lite turister. På et tettsted vi kom til, hadde turistinformasjonen stengt for en time siden og det stod lapp på døren om at de åpnet igjen i april.

Flere strekninger vi kjørte var det varsler om å være tyfon-forberedt, det var tyfon-tilfluktsteder flere steder. Det ble sagt at i Darwin f.eks., var det som regel 2-3 tyfoner i regntiden, heldigvis er det mange år mellom de virkelig store tyfonene. Ellers er regnværet noe for seg selv her, det styrtregner i 10-45 min og så kommer solen igjen, det er ofte veldig lokalt, og ofte foregår det på flere steder samtidig, og ofte med lyn og torden. Det er ikke så sjelden en bare ser lynet og ikke hører torden, siden det kan være langt vekke. Man kan sitte i solskinn og se lyn i 1 til 4 himmelretninger. Om natten er det nesten magisk. Når man fricamper ute i outbacken, er det helt mørkt, ikke et lys å se. Vi kan nesten telle på en hånd når det har vært andre campere i nærheten, ofte er vi helt alene. Da ser man lynet på lang avstand og sjelden hører man torden, og ikke trenger det regne der man er heller.

Solen går ned i 6-7 tiden og står opp i 5-6 tiden i nord og en snau time etter solnedgang er det helt mørkt, og lyset forandrer seg nesten fra minutt til minutt p.g.a. det rødlige skjæret fra bakken og himmelen når solen går ned. Snakket med en dame på turistinfo som malte litt, og hun fortalte at hun måtte male fra et foto og ikke direkte fra naturen siden fargene forandret seg så mye og raskt.

Når det gjelder ting som er stengt p.g.a. lavsesong, var det egentlig bare 2 ganger det direkte berørte oss. Vi er nøye med å overnatte på korrekte plasser, i enkelte områder var det lite fricamperplasser og da ble det camping. Når man så kjører frem til solnedgang og det står skilt på porten, «stengt for sesongen», fikk vi et problem fordi det var mange timers kjøring til en fricamperplass, og kjøring i mørke ville vi unngå. Dette var et lite tettsted med bare litt over 100 innbyggere, men politistasjon var det. Vi så faktisk en politibil som holdt på med noen ikke helt edru utenfor bottle-shopen, det er Australias form for Vinmonopol. Det er rare regler for kjøp av alkoholholdige varer i enkelte stater. I Nordterritoriet og deler av West Australia, må man levere dokumentasjon på hvem man er, det blir skannet inn og registrert. På søndager får man bare kjøpt 1 flaske. I enkelte områder/veier får man bare ha så og så mange flasker alkohol pr. person/døgn i bilen.

Vi kjørte opp til politibilen og spurte om det var noen plass vi kunne overnatte, siden camping var stengt. Han svarte at vi kunne stå hvor vi ville, og nå var bottle-shopen stengt, og det ville nok bli rolig der snart, sa han. Så om vi ville stå der, var det helt greit. Så den natten sov vi midt i sentrum, mellom vinmonopolet og dagligvarebutikken.

Når det gjelder politi, er det nesten en politistasjon om det er flere enn 10 hus på stedet. De fleste tettstedene i nord har bare fra 100-300 innbyggere, og politistasjon er der. Rett etter forrige reisebrev ble vi stoppet av en politibil, det var bare den bilen vi hadde sett siste timen, så hvor den kom fra vet vi ikke. Måtte ta promilletest, og så ville han ta bilde av kona og meg og få oss registrert i politiregisteret.

På spørsmål om hvorfor, var svaret at om det skulle skje noe, visste de hvordan vi så ut. Da tenkte vi på de gangene vi hadde fått SMS fra politiet som etterlyste personer. Da vi spurte i en butikk om det første gang vi fikk det, og trodde det var personer en skulle se opp for, var svaret at det var så mange personer som var savnet på øde steder, at det var helt vanlig.

Flere ganger i år, når vi har tatt av fra hovedveien for å kjøre ut i outbacken og stoppet langs veien og det kommer en bil, spør de alltid om en har problemer eller trenger hjelp. Når vi sier hvor vi skal, er alltid spørsmålet om vi har nok mat og vann for noen dager.

Hittil har vi nok fricampet 75% og ca 40% har vi vært mutters alene og det er helt mørkt bortsett fra lys fra stjerner, lyn, eller måne - helt magisk. Enkelte dager har vi bare møtt et par biler, nett- og tlf-dekning er det sjelden. Det norske mobilabonnementet vi har, har bare virket noen uker til sammen, da de har avtale med en teleoperatør her som har dårlig dekning.

Det er mange Nasjonalparker, eller andre friluftsparker i alle statene i Australia, og det vil vi komme tilbake til neste gang.